

GHID

**DE ELABORARE, REDACTARE ȘI
SUSȚINERE A LUCRĂRII
METODICO-ȘTIINȚIFICE DE
GRADUL I ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL
PREUNIVERSITAR**

**FACULTATEA DE LITERE ȘI ȘTIINȚE ALE
COMUNICĂRII**

**UNIVERSITATEA „ȘTEFAN CEL MARE”-
SUCEAVA**

CUPRINS

CAPITOLE ȘI SUBCAPITOLE	Pagina
I. ÎNSCRIERE	2
II. RESPECTAREA DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ	2
III. ELABORAREA ȘI SUSȚINEREA LUCRĂRII DE GRADUL I	3
IV. NORME SPECIFICE LIMBII DE REDACTARE	4
IV.1. NORME DE REDACTARE PENTRU LIMBILE ROMÂNĂ, SPANIOLĂ, ITALIANĂ ȘI UCRAINEANĂ	4
IV.2. NORME DE REDACTARE PENTRU LIMBA ENGLEZĂ	6
IV.3. NORME DE REDACTARE PENTRU LIMBA FRANCEZĂ	9

I. ÎNSCRIERE

- Candidații se vor înscrie la coordonatori în conformitate cu lista de teme de afișată la avizierul departamentelor sau postată pe site-ul FLSC. Temele sunt orientative.
- Candidații pot face ei înșiși propuneri de teme în funcție de propriile interese de cercetare cu condiția să obțină acceptul unui coordonator științific.
- În urma colocviului de admitere la Gradul I, schimbarea temei și/ sau a coordonatorului se face doar în cazuri excepționale, cu aprobarea decanului FLSC și cu respectarea cadrului legal.

II. RESPECTAREA DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Candidatul se obligă să respecte drepturile de proprietate intelectuală, indicând conform normelor din prezentul ghid sursa informațiilor și ideilor utilizate. În acest sens, candidatul va include în lucrare o Declarație pe proprie răspundere semnată și datată, prin care va certifica faptul că lucrarea îi aparține, că aceasta nu a mai fost prezentată sau publicată anterior și că nu constituie – în parte sau în totalitate – un caz de plagiat.

Plagiatul se definește, conform DEX, ca fiind o „operă literară, artistică sau științifică a altcuiva, însușită (integral sau parțial) și prezentată drept creație personală”. Facultatea utilizează un soft specializat în detectare a plagiatului, iar coordonatorul are obligația de a verifica lucrările de Gradul I coordonate înaintea acordării avizului de susținere publică.

Descoperirea plagiatului atrage după sine pierderea dreptului de a susține lucrarea de Gradul I în sesiunea respectivă.

III. ELABORAREA ȘI SUSȚINEREA LUCRĂRII DE GRADUL I

- NUMĂR DE PAGINI: Lucrarea de Gradul I va avea între 120 și 200 de pagini și va conține minimum 10 titluri la bibliografie.
- STRUCTURA LUCRĂRII:
 - pagină de titlu, care va fi și coperta lucrării;
 - pagină de cuprins;
 - un capitol introductiv, în care se vor prezenta și argumenta tema lucrării, corpul studiat, metodele de cercetare, precum și perspectivele teoretice alese;

- conținutul propriu-zis al lucrării, organizat în capitole și subcapitole;
 - un scurt capitol de concluzii ce va sintetiza rezultatele demersului metodico-științific;
 - un capitol de referințe, ce va conține lista completă a surselor bibliografice utilizate în elaborarea lucrării;
 - opțional, lucrarea poate conține și anexe, care cuprind imagini, grafice, liste, chestionare, planuri de lecții, schițe de lecții, fișe de lucru etc.
- **NORME DE REDACTARE:** Lucrarea de Gradul I va fi redactată pe foaie A4, imprimată pe o singură parte, cu margini de 2,5 cm pe fiecare latură, la care se adaugă 3 cm la marginea din stânga pentru legare, cu font Times New Roman de 12 puncte, spațiat la 1,5 rânduri.

▪ **PREDAREA LUCRĂRII**

Candidatul va preda coordonatorului un exemplar din lucrare legat, însoțit de:

- 1) declarația pe proprie răspundere;
- 2) avizul coordonatorului ;
- 3) un CD cu lucrarea în format document Microsoft Word (.doc).

▪ **SUSȚINEREA PUBLICĂ A LUCRĂRII DE GRADUL I**

- Susținerea în fața comisiei constă într-o prezentare orală liberă a rezultatelor cercetării. Nu sunt indicate prezentări citite integral. Durata recomandată: 25 – 30 min.
- Limba prezentării va fi cea în care a fost redactată lucrarea, cu o scurtă prezentare (cca. 5 min) în limba română (în cazul în care prezentarea generală se face într-o limbă străină);
- În eventualitatea în care se optează pentru o prezentare Power Point, aceasta nu va consta în citirea textului de pe slide-uri;
- Evaluarea lucrării ține cont atât de conținutul acesteia (grad de originalitate, prelucrarea informației științifice, respectarea normelor de redactare etc.), cât și de calitatea susținerii publice și a răspunsurilor date la întrebările membrilor comisiei.

IV. NORME SPECIFICE LIMBII DE REDACTARE

IV. 1. NORME DE REDACTARE PENTRU LIMBILE ROMÂNĂ, SPANIOLĂ, ITALIANĂ ȘI UCRAINEANĂ:

- Citările din diverse surse bibliografice se demarchează prin ghilimele simple („”). Sursele citărilor – exacte sau parafrazate – se indică prin note de subsol¹. Notele de subsol se scriu cu caractere de 10 pct., la un rând.
- În cazul primei citări, se vor indica referințele bibliografice complete pentru lucrarea respectivă, în această ordine: prenumele și numele autorilor, titlul lucrării, editura, orașul și anul apariției, urmate de numărul paginii de unde s-a extras citatul sau ideea (a se vedea infra, Referințe bibliografice). Pentru citările ulterioare, este suficientă indicarea numelui autorului cu mențiunea op. cit., dacă autorul respectiv a fost citat cu o singură lucrare sau cu menționarea titlului prescurtat, dacă autorul respectiv a fost deja citat cu mai multe lucrări.
- În cazul în care două sau mai multe note de subsol consecutive au aceeași sursă, aceasta se va indica explicit numai la prima dintre ele, celelalte fiind indicate cu *Ibidem*². Dacă referințele se fac la același autor, dar la altă lucrare, se va folosi *Idem*, urmat de titlul lucrării.
- Citatele din surse scrise în altă limbă decât cea de redactare a lucrării se vor da în original, însoțite de traducerea autorului lucrării, iar la sfârșitul traducerii se va specifica (t. n.), adică *traducerea noastră*. Nota de subsol se va pune la textul original, cu indicarea sursei³.
- Toate sursele bibliografice la care se face referire în text se vor indica la sfârșitul lucrării într-o secțiune separată intitulată Referințe, într-o listă nenumărată și ordonată după numele de familie al autorilor.

Exemplu:

FRISCH, Helmuth, *Relațiile dintre lingvistica română și cea europeană. O istorie lingvisticii românești din secolul al XIX-lea*, traducere de Marcel Roma, Editura Minerva, București, 1995.

- Titlurile de cărți, filme, sau jurnale se scriu în litere cursive, fără ghilimele. Titlurile de articole, părți sau capitole din lucrări mai ample se scriu tot cu litere cursive; titlul va fi urmat numele publicației în care a apărut, urmat de numele editorului urmat de prescurtarea (Ed.) acolo unde este cazul și de intervalul de pagini pe care îl ocupă. Pentru periodice se vor indica volumul și numărul, titlul publicației se redă între ghilimele.

¹ De exemplu: Cf. Ivănescu, op. cit., p. 54: „Acest cărturar, care țintea și o revoluție lexicală a limbii, nu vrea să mai respecte normele generale și regionale ale limbii literare de pînă atunci și încearcă o reformă în pronunție și sintaxă. Iar o dată cu reforma pronunției, încearcă și o reformă ortografică.”

² *Ibidem*, p. 58.

³ Joseph Pérez, *La España de los Reyes Católicos*, Marcial Pons, Madrid, 2005, p. 25-26.

Exemplu:

GEORGESCU, Magdalena, *Contribuții la problema unificării limbii literare. Despre edițiile succesive ale Molitvenicului din secolul al XVIII-lea*, în „Limba Română”, an XXIV (1975), nr. 4, p. 323-331.

➤ Pentru paginile web se va indica subiectul și adresa.

Exemplu:

PREDA, Marin, *Cel mai iubit dintre pământeni*, fragment din vol. I, <http://www.agonia.net/index.php/prose/124262/index.html>

IV.2. NORME DE REDACTARE PENTRU LIMBA ENGLEZĂ

- Se recomandă utilizarea stilului MLA (exemplificat în cele ce urmează), dar se poate utiliza și Chicago Style, în funcție de preferința autorului și de indicațiile coordonatorului.
- Citările din diferitele surse bibliografice se demarchează prin ghilimele (""). Citatele mai lungi de 3 rânduri se plasează într-un bloc de text separat și indentat, fără ghilimele.
- Sursele citărilor – exacte sau parafrazate – se indică la sfârșitul acestora între paranteze după modelul: (Autor pagină) sau (Autor an, pagină) acolo unde există mai multe lucrări ale aceluiași autor. Dacă numele autorului a fost menționat deja, se indica doar pagina între paranteze.

Exemple:

Imperialism is “the practice, the theory, and the attitudes of a dominating metropolitan center ruling a distant territory” (Said 9).

sau

According to Edward W. Said, imperialism is defined by “the practice, the theory, and the attitudes of a dominating metropolitan center ruling a distant territory” (9).

- Sursa va fi identificată complet în lista bibliografică de la finalul lucrării de Gradul I.

Exemplu:

Said, Edward W. *Culture and Imperialism*. Knopf, 1994.

- Dacă lucrarea este scrisă de doi autori atunci se folosește formula (Autor1 & Autor2 pagină). Dacă lucrarea este scrisă de mai mult de doi autori, atunci se folosește formula (Autor1 et al. pagină).

Exemplu :

- (Martin and Jackson 127-28)
- (Fontela et al. 153-54)
- În cazul în care sursa citată nu are număr de pagină (ex. pagini web), se va folosi prescurtarea np (= no page). În cazul în care fragmentul citat se întinde pe mai multe pagini, se indică intervalul prin pagina de început și pagina de sfârșit, despărțite prin – (ex. 3-4). Numerele de pagină se vor indica economic – adică, de exemplu 38-9 în loc de 38-39 (v. exemplele de mai sus).
- În cazul în care două sau mai multe referințe consecutive au aceeași sursă, aceasta se va indica explicit numai la prima dintre ele, celelalte fiind indicate cu *ibid.* (ex. (*ibid.*)). Dacă referințele se fac la aceeași lucrare dar la pagini diferite, se va folosi: (*ibid.* pagină).
- Citatele din surse scrise în altă limbă decât cea de redactare a lucrării se vor da în original, însoțite de traducerea autorului lucrării în notă de subsol cu indicarea

sursei urmată de mențiunea “translation mine”, între paranteze (ex. (Autor pagină, translation mine)).

- Toate sursele bibliografice la care se face referire în text se vor indica la sfârșitul lucrării într-o secțiune separată intitulată References sau Works Cited, constând într-o listă nenumerotată și ordonată după numele de familie al autorilor, după modelul:

Numele autorului, Prenumele Autorului. Titlul. Editura, (Oraș), An.

Exemplu:

Allen, Woody. *Getting Even*. Vintage, 1978.

- Titlul sursei apare după numele autorului și este scris în italice (dacă este o carte) sau între ghilimele (dacă este un articol, un poem, un eseu etc. dintr-o lucrare mai amplă).

Exemplu:

Henley, Patricia. *The Hummingbird House*. MacMurray, 1999.

- Articole, capitole, povestiri, poezii etc. din volume:

Atunci când sursa face parte dintr-un volum mai amplu, cum ar fi o poezie dintr-un volum de poezii/antologie sau un articol dintr-un volum colectiv, titlul volumului sau antologiei se scrie în italice, iar titlul poeziei/poveștii/articolului/capitolului se scrie între ghilimele.

Example:

Kincaid, Jamaica. “Girl.” *The Vintage Book of Contemporary American Short Stories*, edited by Tobias Wolff, Vintage, 1994, pp. 306-07.

Copeland, Edward. “Money.” *The Cambridge Companion to Jane Austen*, edited by Copeland and Juliet McMaster, Cambridge UP, 1997, pp. 131-48.

- Denumirea unui website se scrie în italice.

Example:

Lundman, Susan. “How to Make Vegetarian Chili.” eHow, www.ehow.com/how_10727_make-vegetarian-chili.html.

- Titlul unui articol de ziar, revistă etc. se pune între ghilimele, iar denumirea ziarului, revistei se scrie în italice.

Exemplu:

Bagchi, Alaknanda. “Conflicting Nationalisms: The Voice of the Subaltern in Mahasweta Devi's Bashai Tudu.” *Tulsa Studies in Women's Literature*, vol. 15, no. 1, 1996, pp. 41-50.

- Editori, colaboratori, traducători:

În unele cazuri, documentația implică și studiul textelor conexe sursei citate, ceea ce impune menționarea altor nume în afara celui al autorului, cum ar fi editorul, îngrijitorul ediției, traducătorul etc.

Exemple:

Foucault, Michel. *Madness and Civilization: A History of Insanity in the Age of Reason*. Translated by Richard Howard, Vintage-Random House, 1988.

Woolf, Virginia. *Jacob's Room*. Annotated and with an introduction by Vara Neverow, Harcourt, Inc., 2008.

- Pentru paginile web se va indica adresa, precum și data accesării.

Exemplu:

Botting, Fred, 2005. "Reading Machines". Edited by Robert Miles. *Gothic Technologies: Visuality in the Romantic Era*, Praxis Series (Dec. 2005). URL: <http://romantic.arhu.umd.edu/praxis/gothic/botting/botting.html> (visited on 2017/03/10).

IV.3. NORME DE REDACTARE PENTRU LIMBA FRANCEZĂ

- Citările din diferitele surse bibliografice se demarchează prin ghilimele franțuzești, urmate/precedate de spațiu insecabil («... »). Citatele mai lungi de 3 rânduri se plasează într-un bloc de text separat și indentat, fără ghilimele. Sursele citărilor – exacte sau parafrazate – se indică la sfârșitul acestora între paranteze după modelul:

(Autor, an: pagină), unde

- Autor = numele de familie al autorului. Dacă lucrarea este scrisă de doi autori atunci se folosește formula (Autor1 ; Autor2, an: pagină). Dacă lucrarea este scrisă de mai mult de doi autori, atunci se folosește formula (Autor1 et al., an: pagină).
 - an = anul de publicare al ediției din care se citează;
 - pagină = numărul paginii de la care se citează, fără a fi precedat, în textul lucrării, de vreun fel de prescurtare (ex. p. sau pp.). În cazul în care fragmentul citat se întinde pe mai multe pagini, se indică intervalul prin pagina de început și pagina de sfârșit, despărțite prin - [ex. (Autor, an: 3-4)].
- În cazul în care două sau mai multe referințe consecutive au aceeași sursă, aceasta se va indica explicit numai la prima dintre ele, celelalte fiind indicate cu *ibid.* (ex. (*ibid.*)). Dacă referințele se fac la aceeași lucrare, dar la pagini diferite, se va folosi: (*ibid.*: pagină), unde „pagină” respectă cerințele de mai sus.
 - Citatele din surse scrise în altă limbă decât cea de redactare a lucrării se vor da în original, însoțite de traducerea autorului lucrării în notă de subsol cu indicarea sursei urmată de mențiunea n.t. (care înseamnă „notre traduction”), între paranteze [ex. (Autor, an: pagină, n.t.)].
 - Toate sursele bibliografice la care se face referire în text se vor indica la sfârșitul lucrării într-o secțiune separată intitulată „Références”, într-o listă nenumărată și ordonată după numele de familie al autorilor, după modelul:

Nom de l'auteur, Prénom, année, Titre, Lieu de parution, Maison d'édition.

- Dacă e vorba despre lucrări traduse, se indică și numele traducătorului.

Exemple:

Eco, Umberto, 2008, *A spune cam același lucru. Experiențe de traducere*, Iași, Polirom, traduit en roumain par Laszlo Alexandru.

Mainueneau, Dominique, 2005, *Linguistique pour le texte littéraire*, Paris, Armand Colin.

- Titlurile de cărți, periodice, filme se scriu în litere cursive, fără ghilimele.
- Titlurile de articole, părți sau capitole din lucrări mai ample se scriu cu litere normale (nici cursive, nici îngroșate), între ghilimele. În acest caz, titlul va fi urmat de titlul sau numele publicației din care face parte, urmat, dacă este cazul, de numele editorului precedat de prescurtarea Éd. și de intervalul de pagini pe care îl ocupă, precedat de pp. : (sau de p. : dacă e vorba despre o singură pagină). Pentru periodice se vor indica volumul și numărul.

Exemple:

- Guidère, Mathieu, 2007, « Le traducteur veilleur ou traduction et veille multilingue », *Traduire*, no 215, pp. 44-62.
- Chiss, Jean-Louis, 2009, « Sciences du langage et didactique des langues : une relation privilégiée », Éd. Monica Vlad, *Synergies Roumanie. Sciences du langage et didactique des langues. Frontières et rencontres*, no 4, pp. 127-138.

- Pentru lucrările de pe web se vor indica numele autorului, prenumele, titlul lucrării, adresa web și data accesării.

Exemplu:

Masselot-Girard, Maryvonne, 1999, Multimédia, objet d'apprentissage et outil de communication, URL: <http://www.cndp.fr/tice/animpeda/reflexion.htm> pages consultées le 5 octobre 2016.